

מסורת הש"ס

(א) לקמן עב: יצמות קד: פסחים
 יג: (ב) [בס"א: ואמר:] (ג) [לעיל
 יב: וש"נ:] (ד) ולא. ז"ק. (ה) עי'
 רש"ק וי"ק. (ו) שאל עבודות
 בשינוי עגלים וז"ע הס"ד. ז"ק.
 (ז) אלא קדושת תנור כו' אבל הכא
 דליכא תוספה להכי כו'. ז"ק.
 (ח) דתחילה פוי ללכוי דכ"ש שאני
 נימר ויפרשו ללכוי דכ"ש טפי
 דאלים ממליטתם ויחכן יותר כו'
 ודיקנין ללשטוח. ז"ק.

תורה אור השלם

1. וְאֵת הָאֵל יַעֲשֶׂה זִכָּח
שְׁלָמִים לִי עַל סֵל הַמִּצּוֹת
וְעֲשֶׂה הַכֹּהֵן אֶת מִנְחָתוֹ וְאֵת
נִסְכּוֹ: במדבר ו יז

הגהות הב"ח

(ח) רש"י ד"ה מאי בנייהו וכו' באכילה הס"ד ואח"כ מ"ה למתת פדיונו דאינו גמור דאמר א"י למימר דלא תפיס פדיונו בקדושת שמי: (ב) ד"ה לאפקולי וכו' ושברשו גמור הוא גי' זה: (ג) ד"ה איכא בנייהו וכו' שנוס גמור אלא דפרשינא לעיל:

גליון הש"ס

תום' ד"ה בקונטרס בו'
ולבסוף פי' וב"ש. ק"ל למאי
הקשו על לשון רש"י דנקט
וכ"ש הא בלא"ה קשה דמאי
פרכי מאי איכא בין רבי לראב"ש
הא לרבי תפיס פדיונו ואינו יוצא
לחולין ולראב"ש יוצא לחולין:

רבינו גרשום

[illegible]

שיטה מקובצת

16. שלא לשמן אד קרש הלחם.
 אינא בכיש ערש מנזל של
 לשמה אד קרש (מכר)
 דאיל' (דליפמן) מאיל ויז
 דרשי' ובה שלשום עד ארס
 ובחזו לשלשום ע' היכי
 דרשי' בה גרתי מלמא
 שחטא לשלשום אד קרש
 הלחם אד מצית אמרת
 אמרי' ריש פ"ק אט אינו
 ענין לשניז קרש גתו לשניז
 בעלמ' אטו איתא לשניז קרש
 17. [הא] אצטירן לומר לך
 קרש ורש' וד' הדין זה
 קרש מלחה ורש' אד אנו
 שאר דיני (מתורד) מ"מ ת"ר
 דלך קרש בקדוש ורש' ורש'
 שפיר לשלשום דאין זה
 גילי מלחה בעלמא.
 תרנח:

אין מקדשין אם להם אלא בשחיטה. טעמא מפ' ט' לקמן: קדש
אם להם. מותר באכילה: לא קדש להם. ולא תפס פדיונו בקדושת
שמי להם אלא בקדושת שאר' קדושת הלשכה וצ"כ (פנ יצא יא) לייף לה
מקרבנו ועז אצל ט' תודה (ויקרא י) מגיד שאם נזבח שלא לשם תודה לא קדש

לחמו וכבשי עזרת דמקדשי לחס
מתחורם ואיל זור [ב] גמריק: קדוש
ואינו קדוש. מפרש [ד] לקמן: ואס
האיל: איל זור: וזה שם שלמים
לג' על כל המזות. אלחמ וציתת איל
מקדשקס לקל רומיזי גמריק לכבשי
עזרת: אי כתיב וזה יעשה. משמע
האיל דזבח בעי עשיה חסריו: הכל
מוריס. אפילו לא אליעזר דלחמ
וריקה עיקר מודי דלרין שיהא לחס
שבעת שחטת ואי לא הוה שבעת
שחטת לא מקדשא ליה זוריק: ואינו
מפור. מפרש [ד] לקמן: ואינו ניסר.

ללהקים: מאי בינייהו. כלומר מיון
דלמחר אצני אינו גמור כל שכן דאינו
יצימר דהא ממועות תרומות הלכנה בא
ליוויקס דלא הויל אצנה
דמשתערייא^(ב) בצליה ואינו גמור
דלמחר אצני למאי הלכנא: לא^(א)
הויס פדיונו. בקדושה שמי הלחם
מאסא רה משנה המעות לשאר קרבנות
צבור: לרבא. דלמחר קדוש גמור
תופס פדיונו ויואל לחולין והא דלמחר
לקמן (דף ק) ממוות אין להם פדיון
אלאחר פדיונו ככלי: לא^(א) לציני. דלמחר
הם פסיק פדיונו: מאי אצנא ביו רבי

לר' אלעזר. וקדוש דא"ר למאי הלכתא
הא לא תפיס פדיונו ולתריוייהו אסור
בצביה: ל' לאיפסולי צינא. לרבי דאמר
קדוש קאת בצביה אסור אף נא נפסל
אספא וזקן וז' לשמו נא אסור
בצביה ו' לרבי אלעזר דאמר שמיטה
לא מקדשא אין נפסל צינא דאין
קדוש ו' אס יאזב צין שמיטה לזריקה
וע"פ אחר גזר וזקן לשמן שכן.
(ט) ו' שזם גמור הוא וז' דכל שכן.
לרזא כיון דקדשמן שמיטה קדושת
הזבח גמורה לא ב' פיק מו לחולין
וע"פ דפסחים (דף פ"ג) נמי אמר
הי לרבי דאמר דף דברים המהמים
מעליש זה בלא וז' לא בא נפיק
לחולין ור' אלעזר דאמר אין קדוש
פריק להו ועפיק לחולין ויזין דנפקי
לחולין ע"פ פ"ה ע"ז כרחק פדיונו
מפס. לרבי נרסא לר' ד"ג ולשון

הגון הוא לאבוי תפס פדיונו ולרצא לא תפס פדיונו לאבוי דאמר
 לאינו גמור עדיין לא חלה עליו קדושה הרוק גמורה ואכתי שייך ביה
 פדיון ונתי דקדישתיא שיטתא במקמא דהוה נפיק לחולין ומיהו אכתי
 נחוסר גמר קדושה ושייך דקדושת דמיס לתפוס פדיונו בקדושה
 לרצא דאמר קדושה גמור קדושה גמור לא שייך ביה פדיון וכן תפס
 ממועות בפדיונו אינן נתפסין דכיון דאינו יואל מקדושה כלל אינו
 בקדושה מחול בפדיונו: **בשעתא לרצא**. דאמר רבי' לאו בני פדיון
 היינו דלמדשניהו שיטתא: **היינו דלרצא אין רבי** לא ב' דאמר דלר'
 ב' אלעזר אינו יקיד לחולין פדיון כל קדושה גמורה דמיס שניקא
 מתמורות הלשכה ונפיק לחולין ותפסו פדיון ככל קדושה דמיס: **אלא**
לאבוי. דאמר רבי' נמי תפס פדיונו וכל שכן לר' ב' אלעזר מאי איכא
 ציין רבי' בה' לר' אלעזר: **איכא בנייהו לאיפסולי כיווא**. רבי' מיפסל
 ביחואל אם יאל אינו יאא כשר לשחוט עליו ככשיס אחריס לר' ב' אלעזר
 ור' מיפסלי ביחואל שיהא יקיד לא לקדושה גמור כל קדושה דמיס ואין
 יחואל פוסל בה וכשרין לשחוט עליה ככשיס אחריס וזה שפירשין
 מתחילה שגזר גמור (א) הוא דכפרשנא לעיל: **האמר זריקא מקדשה**.
 והאי אפילו קדוש לא היו כל שכן דאסור באכילה: **בין לאבוי בין לרצא**
קדושו ואינו ניטר. דכיון דאמר דאין גמור כל שכן דאינו ניטר:
חזון למוטו. כיומר על מנת לאכול מן הככשיס מור למוטו: **אין גמלי**.

ר' אליעזר ור' עקיבא: שחיטה מקדשא. [ו] ואהני בהו פסול יוצא:
פסול הוא ואמר בפ"ק (לעיל דף יב.) אין פייגול במקום פסול: זריקה מוטל

[illegible]

התכלת פרק רביעי מנחות

מז.

עַד שִׁישָׁחוּת אֲשָׁמוּ וַיִּזְרוּק דָּמָן אֲשָׁמוּ. תִּמְנָה לְמָה לִּי זְרִיקָה הֵא פֶּ"ק
דַּפְסָחִים (ד' יג:) מִסְקִינָן דְּר' אֲלֵעֹז בִּר' שְׁמֵעוֹן סָבַר לֵה כֹאזְבָּה
לְדֹאמַר כֹּל הָעוֹמֵד לִזְרוֹק מִזְרוֹק דְּמִי וְיִזְרִיק רִיבִ"א זְרִיקָה שְׁלָא לְשִׁמְהָ
גִּרְיָה מִנְשַׁפֵּךְ דָּס וְקִשָּׁה לְדַלְקָנָה פ' הַמְנַחֲתוֹת וְהַנְסָחִים (ד' קג:) מוֹכַח

דאס"ג דענעם פסול צוריקה שורק
על מנח לאכול חוץ לזמנא אמר כל
העומד לזרק מרוק דמי ויכא יאמא
בגמ' הם לא דפיגל בשפיהם והבסי
אזל פיגל צוריקה מאי הכי נמי דמטמא
טומאת וכלבין כו' יט תלמוד אחר
למה עוקר הקרבן ועושהו קרבן אחר
אי נמי הלא נמי בעי' ל' נמנמר ויהיה
ראוי לזריקה: © **ואת האיש יעשה**

וזה שמימי. אין נפרס דליף הכ
מדליתקוס לחמי תודה שלמי נה
דלפלין פרק התודה (לקמן ד עה)
שלמי לרבות שלמי מיר לעשרה קצין
ירושלמיים ושמי הלחם נמי חיתקוס
לחמי תודה דקדרים נמי הכס מתצילו
שלמי מה שחם מציל מה וזה ליטא
דכ"ה הוה ליה למד נון הלמד ואל
דהוה ליה הימנו ודבר אחר איכא למאן
דלא ילפינן בכופר חזרו מקומן וזהם
דף (ג. עה) חתודה (לקמן ד עה). אלא
גזרי ופ' שחם עולמה וילפין שפיר
ומיהו קשה ד"כ אמאי אינטיך קרא
בתודה לא על חלות לחם חמץ יקריב
קרבתו על זבח מלמד שאין הלחם קרוב
אלא בשחיתות הזבח וזה ר' אלעזר דר
שמעון דקדרים כל עשית גבי התודה
לא כמיז עשה וגבי תודה נמי פליג

דלוי' פ"ק דפסח' (דף קי:) ובספספס
דחמנא וי"ל דהוא חמנא מקדרייה
דחמנא שלמים ללא מקדשי לחס י"ב כי
שלמים וזרי נמי ללא כני בלא קרב
כמו גבי תודה משום דקרייה רחמנא
שלמים ולר"א כ"ש נמי כיון דלגי קרב
בזיר דכלל עשיות הקדשות מלוי הוא
הדין בכולהו **בבמה** עשה בוביחא
מימה דבפ"ק דחמנא (דף קי:) לר"ש
מכאן שנינו צעלים ודרש' לכל עשיות
נימא ללא כ"ש כ"ש וי"ל דהא שמיני'
שפיר תרתי ו'ע' לרבי מנא ליה ^א שנינו
צעלים יושע' **שיחא** ח"ם בשעת
שחישה. מימה הא משעת תנופה צעי
לחס ^ב ו'אע"ג דלא מעבד ראו מיחא
צעין ושמא אפי' ראו לא צעיין ועוד
שמא סחא למימר דצבעת שחישה
צעין סחא צענים ^ג ו'אע"ג דכשר

ציואל: בקונטרס גרם וברוב הספרים נמי גרם חבי לאבי א"ה
תפס פדיונו לרוב תפס פדיונו ופי' לאבי לא אלימא קדושתא כולי
הא' שיהא נפדה וכה"ג איכא קלם פ"ב דבבורות (דף יט:) גבי וילות
תפס מומוי כונסן לפרה היכי ליעבד לקרינתו מנח קדושה דחיייה
לפיקרנהו לא אלימי למיפס פדיוני והשתא בעי לאבי מנח
צינייהו כיון דלרבי לא אלימי קדושתא כל שכן לר"א דר"ש וקשה
ללאבי נמי ליעבד אלימא דרבי מה בין שוחטן לשמן לשוחטן שלא לשמן
דר"ש דלא אלס למיפס פדיונו דהא לר"א דר"ש לא מהני שחיטה
ממדי ומשה' לא תפס פדיונו וטו דבפסחים (דף יג:) משמע איפכא
דלרבי לא תפס ולר"א דר"ש תפס וקמן (דף מה.) נמי לר"א דר"ש
פדון בחוק ושמה ודאי כי אין תוספה וקדושת תנור לא קדיש אלס
דקדושת פה ומיפיק אכל הכא דאיכא שחיטה ומטופה ומתורן להכי לא
מייפיק דפרשיתא לעיל ופי' הקונ' דפי' לאבי נפדה ולרבה אלס
נגדה [ה' יד:] ד' דמחלי' פ' לר"אש' חזי קדוש לכל נפיק לחולין לגמרי
ובסוף פירש ופי' לר"אש' לר"אש' וליפירבו (לוי) לאבי קדוש טפי פליג
דלא נפיק [לחולין ולר"אש' נפיק לחולין] ויחכן יותר גירסא אחריתי
ומהו גירסת הקונטרס נכונה לאבי תפס ולרבה לא תפס וציואל
איכא צינייהו במקומות אחרים והקטין לאשכוחי הכא מנח צינייהו:
דמני

יין וריקה מועלת ליוגא. הלכך לא קבעתיה ללחם צפיגול דהא דבר יוגא. [בא] דפסול מחמת דבר אחר הוא דמפרש שזליה פ"ק (שם) [בא]:

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

קיא א מיי פייז מהל'
פסוקה"מ הלכה יח:
קייב ב מיי שס הל' יט:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת (המשך)

[illegible]

הא אבד הלחם וא"כ אבדו
הקדושים ולא היו קדשי אסורין

בכצותו וייל דראי ים בבשר
 פשוט פגול אם יוקרה בשל
 לשמו מיהו (קשה אז) דלא
 לא יהיה פגול בלחם ומיהו
 לא אהי לגדרין דהיק און
 בלחם משום פגול בשום חלק
 פגול בכשמיש בם בהם משום
 אבל כלא הפחות בשלח לשמו
 ור"ע דאמר יש בלחם משום
 פגול היינו בלשמו אז ניה
 הדלהם מפסיל משום און
 הגניא ליה ההקטרה לאקבועי
 (חשבון) בפגול דאמרו סין
 [תשב] [גב] שירים שחבור
 בין קציעה להקטרה (דהוי)
 [דשאנ] [חורון] (דאי) [כיון]
 [דיתא] בפנים מהניא ליה
 הקטרה [מקבעיהו] [פגול]:

קדוש ואינו גמור כ"ש דאנו
 אמן אין זריקה מעולת ליוצא
 מקמה: (א) בקדושת אתר תרומת
 לא הואי כשרה ותיבת לשמה
 דש"י של מהר"פ יאטא: (ב) לא
 (ג) לרי אליעזר: (ד) מקדשה.
 (ה) פ"ק הילכן אית בה משום
 בתורה לקמן (דף עא ע"ב):
 הגדיר לא הוי ידענא הוי מנייהו
 ותופנה מחיים היא דמריא:
 בהשמוטו שבסוף המסכת: